

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Luc. 2. Doloris gladium animæ
Virginis acerbiolem infert vita peccatoris, quàm mors filii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

ALIA VERITAS PRACTICA.

Hæc est magis aut minus puræ mentis nota certior, velle magis aut minus purificari.

RATIO est quia magis aut minus amare puritatem, nota est certior magis aut minus puræ mentis. Sed magis aut minus amare puritatem, nihil est aliud quam magis aut minus purificari velle. Ergo hæc est etiam magis aut minus puræ mentis nota certior, velle magis aut minus purificari.

Quæ quidem Ratio est evidentissima, & posset esse communis omni probandæ virtuti; sed puritati tamen particulatim convenit, quia hæc inter Virtutes cæteras magis est tenera & delicata, thesaurus est in vase fictili, cui cõservando nisi mens omni custodia cor suum servaverit, facile quatitur & dissolvitur. Non potest autem melius conservari quam si augeatur in dies, roboretur & stabilatur firmius. Sic enim validius resistit oppositis, & sua se in incorruptibilitate tuctur. Sic Beata Virgo sicut erat omnium Virginum purissima, ita puritati conservandæ & augendæ studebat omnium vehementissimè. Vide quæ supra dicta sunt in Adventu, & in Festo Conceptionis, quibus adde quod hujus puritatis affectu, purgationis legem implevit, ut quantum magis purificari posset, purificaretur, & nos exemplo suo efformaret ad hujus Virtutis incrementum magis ac magis procurandum.

Vide quibus id possis modis, & ne tantum at-

tendas quale inde bonum proveniat, sed quale damnum importetur ex minori puritatis cura. Præclare sanctus Augustinus: quidquid pulchre-
scit visu, quidquid dulcescit gustu, quidquid blanditur auditu, quidquid lenocinatur odoratu, quidquid mollescit tactu, in hæc omnibus si incauti fuerimus, surrepentibus concupiscentiæ malis, Anima Virginitatem corrumpi permittimus: & impletur illud quod per Prophetam dictum est: Intravit mors per fenestras vestras.

Lib. 50.
Homil.
Hom. 35.
1er. 9.

Apud etiam sanctus Gregorius ad illa verba primi Regum capite decimo quinto: *Vade & percussit Amalec, & demolire universa ejus: non parcas ei, & non concupiscas ex robus ipsius aliquid.* NON POTEST, inquit, tolli menti quod aliquo modo immunda non videtur, sed in mirabilem usum Puritatis deducitur, ut immunda videns, nulla delectationis labi maculetur. Quisquis ergo sic præest carni, quisquis sic mentem regit, ideo præest, ideo regit, quia Amalec cunctis demoliri fortiter potuit. Quis est hic qui parcat Amalec, nisi qui aut in cogitatione, aut in ore, aut in carne, lasciviat aliquid retinet? Non parcas ei, quia de tam nequissimo vito nihil accendi debet in mente, nihil permitti ardeat in opere. Non parcas ei, ut omnes libidinosi motus, omnes obscene locutiones prorsus permantur in corpore, &c.

Vir. 6. post
Dom. 4.

ALIA VERITAS PRACTICA.

AD HÆC SIMEONIS VERBA:

Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Luc. 2.

Doloris gladium, Animæ Virginis, acerbiozem infert vite peccatoris, quàm Mors filij.

RATIO est, quia Virginis anima conformis erat animæ & voluntati patientis ac morientis filij.

Sed voluntas patientis ac morientis filij salu erat, ut ex vita peccatorum, acerbiori pungere-
tur doloru gladio, quàm ex morte sua.

Ergo & doloris gladium Anima Virginis acerbiozem infert vite peccatoris, quàm Mors filij. Quod certè est expavescendum omnibus, tum verò iis præcipuè qui se devotos Virgini profitentur, nec desistunt à peccatis. Hæc sunt eorum

peccata maximè quibus magis affliguntur Mater & Filius, quàm ipsa morte Crucis crudelissima.

Ratio tota pendet à malitia peccati quæ est graior apud Christum, cui haud dubiè Mater erat conformis, quàm ipsa Christi Mors, propter has tres causas. Prima, quod peccatum sit offensa Dei & quoddam velut Deicidium, quo Deus moritur in anima Peccatoris, in qua ante peccatum vivebat per Charitatem & gratiam. Unde dicitur, *Quasi Romphaa hic acuta omnis iniquitas;* Eccl. 25.

Kk 2

68

ex duplici parte lethalem infert plagam, nempe Deo & animæ peccatrici, *Ecce pervenit gladius usque ad animam.* At certe Mors Christi, si tantum consideretur ut pœna, pœna est & mors hominis non ipsius Dei, nisi per communicationem idiomatum. Et Christus ut homo vitam & honorem Dei Patris qui in peccato læditur, tantò plurius quam vitam suam faciebat, quantò Pater major ipso erat. *Quia pater major me est, inquit, Et in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse.*

Mat. 4.
Ioan. 14.
Luc. 2.

Mat. 15.

Ioan. 14.

Secunda causa est, quia Christus in Morte sua, videbat ordinationem Patris iustissimam, quam summo opere venerabatur, & inde omnia consequentia bona in Electorum salutem. At verò in peccato, nihil videt nisi quod est purum putum malum & mera inordinatio, dicitur esse opposita voluntati Divinæ, quæ nec velle peccatum nec amare potest, imo semper odit & punit. *Mundus sunt oculi tui ne videas malum, & respicere ad iniquitatem non poteris.* Atque ita peccatum simpliciter & absolute malum est, & planè in visum Deo; Passio vero Christi ut Passio, & ut malum est pœnæ, non ita malum est quin maxima in eo & preciosissima bona insint, quæ & Deus volebat, & quæ proinde Christus amabat. *Ut cognoscat Mundus quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio.*

Tertia denique est, quod ut ait S. Thomas, Privatio finis est gravior quam eorum quæ ducunt ad finem: finis autem patientis & morientis Christi quis erat nisi peccati sublatio, nisi Paternæ gloriæ, salutisque humanæ reparatio, quæ tamen omnia pereunt per peccatum denuò perpetratum; Undè quàm verum est illud commune Esaiarum, propter quod unumquodque est tale, hoc ipsum magis est tale: tam verum sic oportet quod magis acerbum est Chri-

sto, Peccati malum, quam propriæ mortis, quia propter peccatum auferendum Mors illa est ordinata: propter divinam gloriam & humanam salutem recuperandam Mors illa suscepta est. *Iste omnis fructus, ut auferatur peccatum eius.* Et tamen per peccatorem refertur, & sic perit eius fructus & finis. *Quæ utilitas in sanguine suo? Christus vobis nihil proderit. Evacuati estis à Christo, & Gratia excidistis. FILIVS Dei conculcatus, & sanguis testamenti pollutus est. O vulnus Christi, diuini lethali quovis vulnere!*

Is. 27.
Ps. 29.
Gal. 5.
Hebr. 10.

Cur me, inquit, graviori tuorum criminum Cruci affixisti? Vide reliqua eius Verba quæ sunt ex S. Augustino relata, sacro die Parasceves; Ubi & multa quæ huc spectant exprimes. Unde quàm clarè pateat Veritas de acerbiori doloris gladio quem infert peccator Animæ B. Virginis, non est apertius demonstrandum: sed qualis inde in peccato considerari debeat mali Gravitatis attentius est perpendendum. Quid enim est peccator? Quid illud est, uno quasi ictu & Deum Patrem occidere, & Filium graviori supplicio necare quam morte Crucis; & Matrem acerbiori gladio transverberare quàm aspectu pendentis in Cruce filij? Istane possunt credi & fieri? Certe quod credi debeant, motiva sunt cujuscunque generis, fides est divina & humana: Scripturæ id apertè pronuntiant, Patres ita exprimunt, sic suadet Ratio; quid ad conciliandum fidem efficacius? An verò id possis de peccato credere, & peccare velle? Nesciebas fortè, nec cogitabas cum peccasti, dolendum est, & dolore intimo diluctur peccatum. Sed deinceps, qui hæc jam audivisti: Quid deinceps acturus es? An sic liberè & effuse peccabis? An sic lethalem gladium proterere inferes in sinum dolentissimæ Matris? *Mucro, mucro, revertere ad vaginam tuam, Urge hunc mortem vehementissime.*

Ezech. 20.

DIES FESTUS S. MATTHIÆ APOSTOLI, NON nisi post Septuagesimam celebratur: quamobrem in secundam partem remittitur.

VERI